1. Про освіту:Закон Українивід23 травня 1991 р.[Електронний ресурс] // Режим доступу // http://zakon.rada.gov.ua
2. Про охорону праці:Закон України від14 жовтня 1992 р.[Електронний ресурс] // Режим доступу // http://zakon.rada.gov.ua
3. Про затвердження Положення про навчальні кабінети загальноосвітніх навчальних закладів:Наказ Міністерства освіти і науки України 20 липня 2004 р. № 601. [Електронний ресурс] // Режим доступу // http://zakon.rada.gov.ua
4. Про використання Інструктивно-методичнихматеріалів з питань охорони праці, безпеки життєдіяльностіу навчально-виховному процесі: Наказ МОН України від 25 листопада 2014 р. [Електронний ресурс] // Режим доступу // http://mon.gov.ua/content/%D0%9E%D1%81%D0%B2%D1%96%D1%82%D0%B0/1-9-482-po-oxoroni-praczi-(1).pd
5. Про затвердження Положення про організацію роботи з охорони праці учасників навчально-виховного процесу в установах і навчальних закладах» НаказМОНУкраїни № 563 від 01 серпня 2001 р. [Електронний ресурс] // Режим доступу // http://zakon.rada.gov.ua

Тертична М.
(наук. кер. – доц. Пивоварська К.Б.)
студентка ІІІ курсу факультету філології та журналістики
Полтавського національного педагогічного
університету імені В. Г. Короленка

ВИСОКІ МОРАЛЬНІ ЯКОСТІ ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ ЯК ОСНОВНА УМОВА ЗДІЙСНЕННЯ ПЕДАГОГІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

За загальними поняттями, моральні якості моральна характеристика найтиповіших рис поведінки індивіда. До них, зокрема, відносять:

- патріотизм — вірність своїй батьківщині, дотримання й розвиток кращих традицій свого народу тощо;
- гуманізм — визнання суверенності особистості й недоторканності її достоїнства, віра в невичерпність людської доброзичливості;
- справедливість — об´єктивне оцінювання індивідуально-ділових якостей і дій людей, визнання їхньої індивідуальності, відкритість до спілкування, самокритичність;
- совість — загострене почуття особистої відповідальності перед суспільством і людьми;
- моральна воля — розвинутий самоконтроль, уміння домагатися мети, завойовувати повагу людей;
- професійна чесність — ділова вимогливість, самовіддача в роботі, уміння говорити правду «в очі»;
- організованість — взаємодія індивідуального і спільного, вміння структурувати і програмувати діяльність відповідно до правил і норм організації;
- товариськість — взаємна солідарність, повага і довіра, які утворюють спільність інтересів і цілей;
- відповідальність — єдність слова і діла, «смак» до ділового ризику;
- щедрість — безкорисливість, надання допомоги людям, співчутливість;
- оптимізм — віра в себе й людей, у свій моральний вибір, краще майбутнє;
- великодушність — терпимість до недоліків людей, уміння вибачати образи.

Згідно пункту 2 статті 54 «Закону про освіту» від 23 травня 1991 р. педагогічну діяльність у закладах освіти здійснюють педагогічні працівники, у вищих закладах освіти третього і четвертого рівнів акредитації та закладах післядипломної освіти науково-педагогічні працівники [1].

Педагогічна діяльність — це цілеспрямований, виховуючий та навчаючий вплив вчителя на учнів з метою особистісного, інтелектуального та духовного його розвитку, а також основа

його саморозвитку та самовдосконалення. Тому виникає питання, чи є моральні якості педагогічного працівника однією з умов здійснення педагогічної діяльності. Для підтвердження цієї думки звернемось до статті 54 Закону «Про освіту», яка визначає, що педагогічною діяльністю можуть займатися особи з високими моральними якостями, які мають відповідну освіту, професійно-практичну підготовку, фізичний стан яких дозволяє виконувати службові обов'язки [1].

На підставі цієї статті та згідно з чинним законодавством педагогічний працівник зобов’язаний мати моральні якості. Вони є умовою, основою та одним з компонентів для здійснення педагогічної діяльності в навчальних закладах.

Отже,особа, яка не володіє моральними якостями не має право працювати у навчальних закладах.

Моральні якості педагогічного працівника також відіграють велику роль в процесі його професійної діяльності, під час якого вчитель формує морально-естетичні та виховуючи відносини між ним самим та учнями. Зокрема, серед Обов'язків педагогічних та науково-педагогічних
працівників, визначених статтею 56 Закону «Про освіту», ми знаходимо такі

- настановленням і особистим прикладом утверджувати повагу до принципів загальнолюдської моралі: правди, справедливості, відданості, патріотизму, гуманізму, доброти, стриманості, працелюбства, поміркованості, інших доброчинностей;
- виховувати у дітей та молоді повагу до батьків, жінки, старших за віком, народних традицій та звичаїв, національних, історичних, культурних цінностей України, її державного і соціального устрою, дбайливе ставлення до історико-культурного та природного середовища країни;
- готувати учнів та студентів до свідомого життя в дусі взаєморозуміння, миру, злагоди між усіма народами, етнічними, національними, релігійними групами;
- додержувати педагогічної етики, моралі, поважати гідність дитини, учня, студента [1].

Зрозуміло, що особа, яка сама не володіє зазначеними якостями, не зможе виховати їх у своїх учнів, оскільки перший и головний метод виховання це виховання власним прикладом.

Недотримання зазначеної норми може привести її до притягнення педагогічних працівників до юридичної відповідальності. Згідно зі статтею 66 Закону «Про освіту» посадові особи, винні у порушенні законодавства про освіту (а отже, і ті, що втратили високі моральні якості), несуть відповідальність згідно з чинним законодавством України [1].

Особливо чітко це простежується у трудовому законодавстві України. Порушення норм педагогічної етики, низька кваліфікація, аморальні дії вчителя можуть бути серйозною підставою для припинення з ним трудових взаємин і звільнення з роботи відповідно до КЗпП України.

Зокрема, у статті 40 «Розірвання трудового договору з ініціативи власника або уповноваженого ним органу» трудові відносини з працівником можуть бути припиненні роботодавцем у випадку «виявленої невідповідальності працівника займаній посаді або виконуваній роботі внаслідок недостатньої кваліфікації або стану здоров’я, які перешкоджають продовженню роботи; покладених на нього трудовим договором або правилом внутрішнього трудового розпорядку, якщо до працівника раніше застосовувалися заходи дисциплінарного чи громадського стягнення ; поява на роботі у нетверезому стані у стані наркотичного або токсичного сп’яніння [2].

Особливо значимою є норма пункту 3 статті 41 КЗпП «Додаткові підстави розірвання трудового договору з ініціативи власника або уповноваженого ним органу з окремими категоріями працівників за певних умов», згідно з яким вчинення працівником, який виконує виховні функції, аморального проступку, несумісного з продовженням цієї роботи, є підставою розірвання трудового договору [2]. Вчитель, звільнений за цією статтею, вважається професійно непридатним і не може продовжувати свою педагогічну діяльність в інших закладах освіти.

Отже, педагогічний працівник дії якого суперечать нормам професійної етики може бути звільнений і притягнутий до юридичної відповідальності. В цьому разі все залежить від характеру вчинку, його наслідків, реакції з боку адміністрації, учнів, батьків та інших учасників навчально-виховного процесу.

Таким чином, у законі України «Про освіту» та у «Кодексі законів про працю» чітко визначена необхідність дотримання вчителем норм педагогічної моралі та сформульовані основні принципи етичної поведінки. Тож можна стверджувати, що високі моральні якості педагогічних працівників є умовою здійснення педагогічної діяльності.

Література:

1. Про освіту: Закон України від 23 травня 1991 р. [Електронний ресурс] // Режим доступу // http://zakon.rada.gov.ua
2. Кодекс законів про працю від 10 грудня 1971 р. [Електронний ресурс] // Режим доступу // http://zakon.rada.gov.ua

Федорченко А.
(наук. кер. – доц. Пивоварська К.Б.)
студент V курсу історичного факультету
Полтавського національного педагогічного
університету імені В. Г. Короленка

РОЗВИТОК ТА ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВІДНОСИН ФРІЛАНСУ В МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ

Написання даної статті зумовлене тим, що Інтернет на даний момент є найбільш розвиненим видом зв’язку та розповсюдження інформації. За допомогою мережі, кожного дня мільйони громадян дізнаються новини, обмінюються інформацією, спілкуються між собою. Для деяких користувачів, Інтернет є не тільки засобом комунікації, а і способом заробітку. В Інтернеті здійснюється продаж товарів, надання послуг, надання освіти на комерційній основі. Інтернет поступово перетворюється на одну із галузей економіки.

Станом на 2015 рік в Україні загальна кількість Інтернет-аудиторії складає 21,8 мільйонів користувачів, що у відсотковому значенні відповідає 59% населення України. Тобто більша частина українців, певною мірою задіяна у Інтернетвідносинах.

На сьогоднішній день стрімко розвивається така форма праці як «фріланс», тобто надання послуг, виконання робіт без укладання трудового договору з роботодавцем і найчастіше на віддаленій основі.Фрілансер найчастіше сам пропонує свої послугичерезІнтернет, газетні оголошення або користуючись особистими зв'язками. Фріланс особливо поширений в таких областях діяльності, якжурналістика(та інші форми діяльності, пов'язані з написанням текстів), комп'ютернепрограмуванняі дизайн у всіх його проявах (реклама,веб-дизайн, дизайн інтер'єру іт.д.), переклад, різного роду консультаційна діяльність, приватна фото та відеозйомка.Ринок фріланс-послуг у даний час вже досить розвинений уЄвропіїАмериції стрімко розвивається вУкраїніта країнахСНД, залучаючи все нових учасників як з боку виконавців, які пропонують свої послуги, так і з боку приватних осіб і організацій, готових до співпраці на віддаленій основі. Поняття «ринок фріланс-послу» є в українській мові не стільки виразним і встановленим, скільки ходовим і затребуваним. У цьому випадку, якщо у поняття «фріланс» немає власного слова, то таке поняття можна описати лише кількома зв'язними словами або виразом — робота на ринку (біржі) замовлень і послуг, індивідуальна трудова діяльність (ІТД)

Фрілансери можуть бути прикріплені до одної або кількох організацій-роботодавців, або розміщувати своє портфоліо на спеціалізованих сайтах для фрілансерів. Зазвичай, існують як сайти за спеціалізацією у напрямку перекладу, програмування, копірайтингу тощо, так і загальні сайти фрілансерів. З часом, фрілансер може накопичити базу клієнтів та працювати за індивідуальними замовленнями[1].

На даному етапі у трудовому законодавстві тема «фрілансу» як форма трудових зав’язків не висвітлюється. Єдиними нормативно-правовимиактами, що можуть надавати гарантії